

Megjelenik minden hó 1-én,
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”
rendes melléklete.

Az
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagjai
tagsági járulékul kapják.

IPARJOGI SZEMLE

BUDAPEST 1927 APR. 2
TAGSÁGI DÍJ EGÉSZ ÉVRE:

Rendes tagoknak 10 Pengő

Működő tagoknak 4 Pengő

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat

AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ, az egyesület főtitkára, DR. FAZEKAS OSZKÁR, az egyesület ügyvezető alelnöke

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49 — TELEFÓN: 64-01, 123-18

Egy jó tanács

Az **alkohol** ártalmas az egészségre. A **tejivást** az ember hamar megunja, ezért főzzön inkább gyakrabban **tejeskávét**. A „**Franck**“-féle „**Enrilo**“ **kávépótlót** ajánlhatjuk legjobban, mert ezzel megtakarítja a drága babkávét. Az „**Enrilo**“ kiváló **kávépótló**; ha tejjel keverjük, erős, teljesen jó ízű és igen tápláló reggelit vagy kiadós ozsonnát ad.

Enrilo

a Szent István

Csokoládé

minősége vetekszik bármely
svájci csokoládé minőségével

Gyártja:

Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszárművek Rt.
Budapest-Kőbánya.

Hunyadi János

természetes
keserűvíz
világhírű!

JANINA

ÉS

SENATOR

CIGARETTAPAPIROK ÉS
HÜVELYEK A LEGJOBB
MINŐSÉGŰEK!

KWIZDA-FÉLE FLUID

KIGYÓ VÉDJEGY

TURISTAFLUID

Rég bevált aromatikusan
bedörzsölés közszénya, reuma,
ischiás és zsábánál

Valódián kapható a gyógyszerertárakban

Jury

IPARJOGI
SZEMLE

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjogoltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET“ KÖZLÖNYE

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ, az egyesület főtítkára, DR. FAZEKAS OSZKÁR, az egyesület ügyvezető alelnöke

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49 — TELEFÓN: 64-01, 123-18

Az elsőbbségi jog tartalma és harmadik személyek jogainak fenntartása*

Bernauer Zsigmond műegyetemi magántanár,
szabadalmi ügyvivő

A hágai konferencia nem változtatta meg a nemzetközi egyezmény 4. cikkének a) és b) pontjait, amelyek az elsőbbségi jog tartalmát megállapítják és kifejezetten fentartják harmadik személyeknek a szerződéses határidő alatt az elsőbbséggel bejelentett szabadalommal szemben szerzett jogait.

A Párizs—Brüsszel—Washington—Hága-i egyezmény sokat vitatott rendelkezései közismertek. Ezért itt csak röviden vázolom ezeknek a rendelkezéseknek értelmét, amely velejében abban áll, hogy az az unióállambeli honos vagy ezzel egyenlő elbánás alá eső személy, aki az unió valamely államában szabadalmat, mintát, védjegyet vagy használati mintát jelentett be, a megállapított határidők alatt a többi unióállamban ezen eredeti (első) bejelentés elsőbbségével érvényesítheti, illetve bejelentheti jogait, de az ezen elsőbbséges bejelentésekre szerzett védelem nem biztosítja számára ugyanazokat az elsőbbségi jogokat, amelyeket az illető államban szerezhetett volna, ha a szabadalmat, mintát, védjegyet vagy használati mintát az eredeti első bejelentéssel egyidejűleg jelentette volna be.

Az uniós elsőbbség tehát az egyezmény teljesen világos, egyértelmű és félre nem magyarázható rendelkezése szerint egyes-egyedül azt a biztosítékot nyújtja annak, ki azt igénybe veszi, hogy az elsőbbségi igénybevételre fennálló határidők alatt szerzendő jogainak újságát egyébként lerontó események újságrontó hatását kiküszöbölje, ellenben konkuráló jogok keletkezését kifejezetten megengedi.

A hágai konferencián a hollandi kormány és a berni iroda együttes javaslatai fölött folyt a vita, amelyek lényegében az uniós elsőbbségi jog tartalmát azonossá kívánták tenni azzal, amelyet az illető iparjognak az eredeti bejelentéssel egyidejűleg foganatosított bejelentésével lehetett volna szerezni a többi unióállamban.

A berni iroda hivatalos jelentése szerint Magyarország küldöttsége ehhez a javaslathoz hozzájárulását azzal az indoklással tagadta meg, hogy Magyarország jelenlegi politikai, pénzügyi és ipari helyzete nem engedi meg annak elfogadását.

Nézetem szerint az az ellenérv, hogy Magyarország, mint kis és iparilag fejletlen állam, hátrányban volna a teljes értékű elsőbbségi jog koncedálása esetén, teljesen tarthatatlan és pedig azért, mert mi ugyan tényleg csak kis számú érdekeltnek biztosíthatjuk ezt a jogot a nagy és fejlett iparú államokban, de ezzel szemben ezeknek honosai nálunk csak az ország nagyságának és iparának megfelelő kisebb értékű jogot nyerne, a mi honosainknak ellenben, bár kisebb számban, de sokkal nagyobb értékű jogokat biztosítunk. Ha tehát a két tényezőnek szorzatát vesszük számításba, lényegileg ugyanannyi értékű jogot adunk, amennyit kapunk.

Komoly érv az elsőbbségi jogok hosszú lappangási időszaka, amely pedig úgy a nagy iparállamokban, mint nálunk, egyaránt káros, úgy hogy ennek kiküszöbölése vagy megrö-

vidítése minden unióállamnak érdekében áll és a megoldás kulcsát itt kell keresnünk.

A magyar szabadalmi törvény is módot nyújt azonban mindenkinek, aki nálunk szabadalmat jelent be, hogy találmányát körülbelül egy évig titokban tarthassa. A hivatalos vizsgálat tartama és a közzétételnek megengedett hat havi elhalasztása ugyanis a magyar bejelentés „lappangási időszakának“ 10—12 hónapra való kiterjesztését minden mesterkedés nélkül lehetővé teszi.

Ha tehát gondoskodunk arról, hogy az uniós elsőbbséggel nálunk bejelentett külföldi találmányok vagy minták az elsőbbség igénybevételére megállapított 6, illetve 12 hónapos határidő lejártával azonnal nyilvánosságra hozassanak, úgy a „lappangási időszak“ mintáknál 6 óra, szabadalmaknál 12 óra volna korlátozva és az érdekeltségek ily bejelentésekről ugyanolyan vagy még rövidebb idő alatt értesülnének, mint bármely eredeti hazai bejelentésről. Efféle rendelkezés pedig a magyar szabadalmi és mintatörvénybe felvehető anélkül, hogy az unióegyezménnyel összeütközésbe kerülnénk. De az ilyen rendelkezés nem is volna novum, mert Anglia 1907. évi szabadalmi törvénye 91. cikkének 3. pontjában ebben az értelemben rendelkezik.

Nézetem és javaslatom tehát az, hogy a londoni konferencián csatlakozzunk a hágai javaslathoz, időközben pedig a megalkotandó új szabadalmi törvénybe ettől függetlenül vételessék be egy a fenti angol törvénytiszakasznak megfelelő rendelkezés. Ezzel a rendelkezéssel tehát az uniós szabadalom lappangási időszaka 12 hónapra, a védjegyé vagy mintáé, ha ezen törvényeinkbe hasonló rendelkezést veszünk fel, 6 hónapra redukálódna.

Ha netalán ez a megoldás érdekeltségeinket ki nem elégítené, úgy a hágai konferencián előterjesztett olasz javaslatban oly egészséges alapot találók, amelynek megfelelő kiépítésével még messzebbmenően elégíthető ki az érdekeltségeknek az a kívánsága, a lappangási időszaknak lehető megrövidítése iránt.

Az olasz javaslat szerint: „Semmiféle személyes jog nem létesülhet az elsőbbségi határidő alatt, mintán a beviteli ország iparjogvédelmi hivatalánál a szabadalom egy másolata letétetett“.

Ha ebben a javaslatban a „szabadalom egy másolata“ szavakat a „bejelentés egy másolata“ szavakkal helyettesítjük és azt mintákra és védjegyekre is kiterjesztjük, továbbá ha kimondjuk, hogy az ily másolat azonnal közzémlére ki-teendő, lehetséges volna egyrészt az iparjogvédelmet kereső feleknek módot nyújtani arra, hogy teljes nyugalommal várassák azt az időpontot, amikor találmányuk stb. értékéről már tájékozódást szerezhettek és ekkor dönthessenek afölött, hogy mely államokban kívánják találmányukat, mintájukat vagy védjegyüket bejelenteni, másrészt a velük szemben álló érdekeltségnek bizonytalansági érzése és esetleges károsodása ki volna küszöbölve.

A többszörös elsőbbség kérdését illetőleg, meg kell említenem, hogy az a javaslat, hogy több egy és ugyanazon tárgyra vonatkozó eredeti találmányi bejelentés a többi unióállamban egyesítve, több különböző elsőbbséggel legyen bejelentve, Nagybritannia ellenzése folytán bukott el. A feltalálók anyagi érdekei szempontjából, nézetem szerint, ezt a kérdést a londoni konferencián újból kell tárgyalni és Angliát rábírnunk arra, hogy álláspontját revideálja. Anglia a hágai javaslatot azzal az indoklással ellenezte, hogy az ellentétben áll saját szabadalmi törvényének rendelkezéseivel. Ez azonban csak azt involválná, hogy Anglia kénytelen volna saját szabadalmi törvényét a nemzetközi szerződés rendelkezéseivel összhangba hozni.

* A párizsi, illetve hágai nemzetközi egyezmény 4. cikkére vonatkozó előadói javaslat kivonatos ismertetése.

„Kombinációs“ felszólalás szabadalmi bejelentés ellen. Szokásban van, hogy a konkurencia azokat a szabadalmi bejelentéseket, melyeket újdonság hiánya miatt egészben megtagadni nem tud, azoknak *egyes részei* ellen hoz fel újdonságrontó körülményeket. Az okadatolás az ily „kombinációs“ felszólalásnál — illetve szabadalom esetében megsemmisítési pernél — rendszerint az, hogy a szabadalom megtagadandó, illetve megsemmisítendő, mert az egyes részek nem lévén újak, új műszaki alkotásról egyáltalában nem lehet szó. Bejelentők (S-7975) felfolyámodással éltek a szabadalmi bíróság bejelentési osztályának kedvezőtlen határozata ellen, mely ily kombinációs felszólalásnak helyt adott. *A szabadalmi bíróság bírói osztálya a szabadalmat valamennyi igénypontra megadta. A bírói osztály határozatában a bejelentési osztálynak ténymegállapításait helyeseknek fogadta el, de az azokból levont következtetéseket nem tette magáévá. A bírói osztály többek között kiemeli, hogy a felszólalók által felhozott újdonságrontó körülményekben a tárgyi kör elemei nem találhatók fel együttesen. Kimondja továbbá a bírói osztály, hogy az a körülmény, hogy bejelentők az egyik fogantatási alaknak megoldását csak speciális eszközökkel igénylik, az egyes eszközöknek ismert volta miatt nem rontja le a bejelentés tárgyának újdonságát és találmányi jellegét. A határozat jogerős. (Szab. bír. 5032—1926.)* K. A.

A Nemzetközi Iparjogvédelmi Szövetség Magyarországi Csoportja a Szövetségnek folyó évi június 8—10-én Genfben tartandó kongresszusa előkészítése céljából belatini *Belatiny*

Artúr, főrendiházi tagnak, a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara elnökének elnökleite alatt vitatásokat rendezett a következő tárgysorozattal: a) Párizsi Egyezmény 4. cikkének kérdése (elsőbbségi jog). Előadó: Bernauer Zsigmond, szabadalmi ügyvivő; b) Párizsi Egyezmény 5. cikkének kérdése (szabadalmak gyakorlási kényszere). Előadók: Mayer Géza dr., szab. bírósági alelnök és Haraszti Gyula dr., szab. bíró; c) A szabadalmak tartamának meghosszabbítása. Előadó: Kollerich Pál, okl. gépészmérnök; d) A berni műszaki értekezlet eredményei általában. Előadó: Kelemen András, szabadalmi ügyvivő; e) Tudományos tulajdon. Előadó: Palágyi Róbert dr., ügyvéd; f) Nemzetközi áruosztályozás. Előadó: Bányász Jenő dr., kamarai titkár; g) A szabadalmak segédosztályozása a tizes rendszer szerint. Előadó: Vásárhelyi László dr., m. kir. szabadalmi bíró. Helyszüke miatt, sajnos, nem áll módunkban a magas nivójú, tartalmas és alapos szaktudással előadott referátumokat még csak kivonatban sem ismertetni. Elismeréssel kell azonban megemlékeznünk Kelemen István szab. ügyvivőről, a Szövetség illusztris titkáráról, aki a vitatások gazdag anyagának irányításával és feldolgozásával értékes munkát végzett, amellyel méltán kiérdemelte a kereskedő- és iparosvilág elismerését és háláját. Reméljük, hogy módjában lesz Kelemen Istvánnak, az ő kiváló szaktudásával és szónoki készségével a vitatás feldolgozott anyagát, a Szövetség kiváló munkáját, a megfelelő fórum előtt is előterjeszteni. A következő számunkban Mayer Géza dr. előadására még visszatérünk.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Juryjének és Választott Bíróságának elvi jelentőségű döntései

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Zsürije Fleiszig Sándor elnökleite alatt tartott ülésében a gyakorlati élet embereit közlő érdeklő kérdésekben adott irányító szakvéleményt. A Zsüribizottság tagjai voltak: Aczél Ármin, Ács Simon, Baeder Hermann, Farkas Vilmos, Fehér Gyula, Félix Aladár, halasi Fischer Ödön, Goldzieher Géza, dr. Keleti Kornél, Plöckl Antal, Róna Sándor, Zoltán Béla.

A Jury Bányász Dezső dr. kamarai titkár előadó előterjesztése alapján a 29—35. számok alatti peres eseteket tárgyalta. A Választott Bíróságok Schuster Rudolf dr., a m. kir. szab. felsőbíróság elnökének és Neuhold Ferenc dr., budapesti kir. ítélőtáblai bíró elnökleite alatt alakultak meg. Választott bírók voltak: Barczén Gábor, Gschwindt Ernő dr., Róna Sándor, Záray Samu zsüritagok; titkár Bányász Jenő dr. kamarai titkár.

29. Bojkott. A versenytárs magatartása szabja meg a védekezés módját és eszközeit. A konkrét perben felperes panasz tárgyává teszi alperesek egy körlevélét, amelyben alperesek felhívják egyesületi tagtársaikat, hogy felperessel szemben szüntessenek meg minden összeköttetést. Ha tudomásukra jut, így szól a körlevél, hogy valamely versenytársunk ismételt vásárol felperestől, úgy kénytelenek leszünk azonnali hatállyal számlát zárni és kiadványunkat még minimális rabattal sem szolgáltathatjuk ki. Alperesek védekezéseikben hangoztatják, hogy eme szélsőséges fegyverhez azért nyultak, mert felperes oly üzleti magatartást tanúsított, amely alpereseket gazdasági egzisztenciájukban veszélyeztette, és végül hivatkoztak arra a körülményre, hogy a kérdéses szakmában (zeneműkereskedelem) kulturális és fogyasztói érdekek is fűződnek ahhoz, hogy az árak ne kőválytessenek el. — A Jury nézete szerint alpereseknek felperessel szemben elfoglalt magatartása az üzleti tisztesség szempontjából kifogás tárgyává nem tehető, amennyiben a bírói eljárás során megállapítást nyer, hogy eljárásuk jogos üzleti érdekeik védelmét célozza: vagyis a zenemű a világpiacra is egységes, nemzetközi szabályozás alapján álló bolti árak szigorú betartására irányul. — A Jury megállapítja, hogy a fenti Egyesület zenemű-osztályának tagjai a bolti árak betartása, nemkülönben az azokat be nem tartó versenytársakkal szemben kö-

vetett magatartásuk tekintetében a nemzetközi könyv- és zeneműpiacon általánosan szokásos üzleti eljárásnak, illetve a zeneműárak speciális karakterének megfelelő és nevezettek egzisztenciális érdekét érintő üzleti eljárást követtek. — Szakkörökből vett értesülés alapján, a Jury megállapítja továbbá, hogy a bolti árak szigorú betartásához nem csupán üzleti érdekek, a kiadók és viszontelárúsítók érdekei fűződnek, hanem a részben az előállítási, regieköltségek, részben a szerzői honoráriumok, nemkülönben a kiadónak az általa kibocsátott valamennyi szellemi munka termelési költségeinek és az általános közgazdasági szempontoknak (a közönség vásárlóerejének) figyelembevételével, a fix árban megszabott bolti eladási árak nagyságosságú és kétségkívül méltánylandó, kulturális és fogyasztói érdekeket is szolgálnak. — A bolti ár szigorú betartása ugyanis egyfelől fogyasztói érdek, abban az értelemben, hogy tudományos, illetve irodalmi értékkel bíró zeneművek állandóan és egy meghatározott bolti árban kerülhessenek a zeneműpiacon forgalomba (vagyis spekuláció tárgyává ne tétessenek), másfelől kulturális érdek, hogy a versenytárs ne kizárólag, vagy főleg a közönség körében élénken keresett zeneművek forgalombahozatalára, hanem a közönség mindenirányú igényeinek kielégítésére is, a lehetőség szerint törekedjék, illetve e célnak megfelelő szakszerű tevékenységet fejtsen ki. — Érthető és méltánylandó tehát, ha a versenytársak az üzleti életben kizárólag a fentérintett, a fogyasztói és kulturális érdekeket szem előtt tartó, kellő szakértelemmel bíró, komoly versenytársak támogatásában látják a maguk jogos üzleti érdekeiknek a szolgáltatást, sőt a zeneművek speciális helyzetét véve, gazdasági egzisztenciájuknak a biztosítását. — Az alperesi versenytársaknak a felperes által panaszolt magatartása tehát kizárólag abban az esetben vonható a versenytörvény tiltó rendelkezése alá, ha, és amennyiben beigazolást nyer, hogy az alperesi versenytársak önszorgúlag üzleti érdekből, a felperesi cég egzisztenciája ellen törtek, anélkül, hogy felperes, a nemzetközi viszonylatokban is elfogadott, általános üzleti szokás negligálásával, az egész szakma jogos egzisztenciális érdekeit veszélyeztető magatartást tanúsított volna. — A felperesi magatartás szabja meg a konkrét esetben alperesnek védekezés módját, illetve annak eszközeit. Az alperesek által küldött körlevél kétségkívül a védekezésnek a legszélsőségesebb fegyvere, amely, a Jury nézete szerint, kizárólag és csak oly értelemben lehet indokolt, ha a felperesi támadás alperesek gazdasági érdekeit érzékenyen károsítja, és felperesnek támadása másként el nem hárítható. (Bpkam. — Jury 29.435—1926.)

30. Az érdekképviselések, amennyiben nem fejtenek ki önértékből, jövedelemszerzés szempontjából gazdasági ter-

mészeti üzleti tevékenységet, nem versenytársak. Felperes panasza tárgyává teszi a szakmabeli versenytársak egy részét magába foglaló egyesület ama eljárását, hogy őt (felperest) nem vette fel tagjai sorába, amelynek következtében nem élvezhette a többi versenytársaknak (az egyesületbe felvett tagoknak) érdekeit szolgáló rabattot, továbbá lépten-nyomon szembe találta magát az egyesületi tagoknak hol nyílt, holt burkolt támadásaival. — A Jury a konkrét peres ügyben ama felfogásának adott kifejezést, hogy az egyesületek, amennyiben nem fejtenek ki önérdékből, jövedelemszerzés céljából gazdasági természetű üzleti tevékenységet, nem versenytársak. A Jury egyébként megjegyzi, hogy az egyesületek tevékenységét, alapszabály szerint is, közjogi intézmények ellenőrzik, és így a versenytörvény tiltó rendelkezései alapján felelősségre nem vonhatók. (Bpkam. — Jury 29.435—1926.)

31. A rádióműsorok a sajtó útján való közlése, kulturális érdekek. Panaszos előadása szerint tekintélyes anyagi áldozattal és fáradsággal utánjárással szerzi meg a magyar rádióállomás heti műsorát. Ez a műsor, úgy mond, illyképpen az ő személyi tulajdonát képezi és annak, röviddel megjelenése után, a napi sajtó részéről való teljes lekötése vagy megdézsmálása, a tisztességtelen verseny tiltó rendelkezéseibe ütközik. Alperes védekezésében utal arra, hogy a világ valamennyi rádióállomás díj- és portómentesen közli minden érdeklődővel heti programját, mivel a nemzetközi felfogás szerint, a rádióprogramoknak a nagyközönségtől való elvonása, illetve korlátozott terjedelemben való közlése, közérdekelles. — A Jury nézete szerint a rádióműsorok a sajtó útján való közlése kulturális érdeket szolgál, amiért is közérdekek fűződnek ahoz, hogy a bel- és külföldi szaklapokban közzétett rádióprogramok a napi sajtó útján is a nagyközönség számára hozzáférhetőek legyenek. A Jury felfogása szerint, az ily kulturális, tehát közérdeket szolgáló rádióprogramnak egy üzlettember javára kizárólagos rendelkezési joggal való lefoglalása közérdekelles és így kizárólagos a prioritás (az első közlés) szempontjából képezheti magántulajdon tárgyát. (Bpkam. — Jury 7887—1927.)

32. Hasonló színű reklámtáblák alkalmazása, nem feltétlenül tisztességtelen verseny. Felperes előadása szerint azzal a céllal, hogy a közönséget a peres felek üzlethelyiségei tekintetében megtévevse, vagyis a felpereshez igyekvő vevőket az alperes üzletébe vezesse, a ház falán (homlokzat) oly táblákat helyezett el, amelyek színe és betűtípusai hasonlóak voltak a felperesi cégtáblához. Alperes védekezésében utalt arra, hogy a kérdéses (zöld) színt ő (alperes) már felperest megelőzőleg alkalmazta cégtábláin. Utal továbbá arra, hogy a kifogásolt cégtáblái közt neve szembevetendő módon van feltüntetve, és így a vevőközönség megtévesztésének a lehetősége kizárt. — A Jury helyszíni szemle alapján megállapítja, hogy a szembeálló versenytársak részéről alkalmazott hasonló színű reklámtáblák a konkrét esetben nem alkalmasak arra, hogy a közönséget (a járókelőket) bármilyen irányban is megtévevessék. — A Jury e felfogásának megfelelően, alperes magatartását a versenytörvény rendelkezései alapján, kifogás tárgyává nem teszi. — A felek közötti békés együttműködés elősegítése céljából (feltéve, hogy alperes felperest követve, vagyis utánzási szándékkal alkalmazta a kifogásolt zöldszínű reklámtáblát) — a Jury kíváncsi tartaná, ha alperes a házhomlokzatot uraló zöldszínű reklámtáblái sorába a legnagyobb cégtábláján is hasonló színben feltüntetné cége nevét. (Bpkam. — Jury 7887—926.)

33. Ásványvizeknek idegen üvegekbe való töltése; tisztességtelen verseny. Az ásványvíztulajdonosok panaszoikja a Jury előtt, hogy nevüket (cégüket) és védjegyüket feltüntető (az üvegbe edzett) palackokat a versenytársak saját vizeik töltésére használják fel, oly módon, hogy az üveg hasára a saját címkeiket ragasztják. — A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Juryje megállapítja, hogy az a versenytárs, aki idegen védjeggyel ellátott ásványvizes palackokba más szénsavas vizet tölt és forgalomba hoz, a közönséget az áru származása tekintetében megtéveszti és illyképpen tisztességtelen versenyt folytat. — A versenytárs tisztességtelen magatartását nem mentesíti ama ténykörülmény, hogy a versenytárs az idegen palackot a saját címkéjével ellátja, avagy a palackoknak az üvegbe edzett megjelöléseit (védjegy, név, cég) saját vállalatának címkéjével átragasztja. — Az ily magatartás is a közönség megtévesztésére alkalmas, mivel a címke a dolog természete szerint, az üvegről könnyen leválik (hűtés, esős idő stb., sőt szándékos leválasztás folytán), és így az idegen palack áll a vevő előtt, amelynek esetleg silány, avagy az egészségre káros tartalmáért a közönség, nemkülönben a hatóság is, az idegen palackon feltüntetett ásványvíztulajdonost vonhatja felelősségre. — A Kamara Juryje a versenytársak e magatartását súlyosan elítéli és a versenytörvény tiltó rendelkezései alapján fellépő verseny-

társak eljárását indokoltnak tartja. (Bpkam. — Jury 20.313—1927.)

34. A védjegyes áruk üvegeinek és dobozainak (tartályainak) rokontermészetű áruk forgalomba hozatalára történő felhasználása: tisztességtelen verseny. Az idegen üvegek és dobozok felhasználásának kérdésével kapcsolatban a Jury ama nézetének adott kifejezést, hogy a speciális, jellegzetes alakjuknál fogva egy bizonyos meghatározott vállalatra utaló üvegeknek, általában a cég nevét és védjegyét feltüntető (beedzett) üvegeknek, dobozoknak, papírsomagolásoknak a forgalmi életben üzleti célokra történő felhasználása, tisztességtelen verseny, ha a konkrét ténykörülmények gondos mérlegelése alapján megállapítást nyer, hogy az ily üvegek felhasználása versenyző-céllal történő és alkalmas a közönség félrevezetésére, oly irányban, hogy a használt üvegekbe töltött rokontermészetű anyag (folyadék) az üvegeken (dobozokon, csomagolásokon) feltüntetett védjegy- vagy cégtulajdonostól származhat. Nem változtat e megállapításon az a körülmény, ha a versenytárs az idegen palackba beedzett, avagy a dobozra festett cégnevet, illetve védjegyet arról könnyen eltávolítható módon átragasztja. (Bpkam. — Jury 20.313/A—1927.)

35. Hírnévtartás. — Bizalmas természetű és tartalmú, a kritika korlátainak határán belül mozgó, egy példányban megírt üzleti levél, még nem állapítja meg feltétlenül a tisztességtelen verseny fenforgását. Felperes panasz tárgyává teszi, hogy alperes alkalmazottja az alperesi újságállalat levél-papírjain a következő tartalmú levelet terjesztte: „A levél bevezető részében utal arra, hogy „a felperesi vállalatból kiléptem”, majd folytatja: „Beszélj a lap érdekében ottani ismerőseiddel és kérjed meg, hogy az eddigi lapjuk helyett — amely most már úgys kiírta magát, igen száraz, szürke hetilap lett, s az utóbbi időben sokat veszített népszerűségéből — a mi lapunkat fizessék elő. — A Jury a levél tartalmát, amennyiben (az alkalmazottnak a felperestől való távozását illetőleg) valótlán adatokat tartalmaz, az üzleti tisztesség szempontjából kifogás tárgyává teszi. — A levél egyéb kitételeit illetőleg csak az esetben látja a tisztességtelen verseny fenforgását, ha beigazolást nyer, hogy az alperesi alkalmazott a kifogásolt levelet rendszeresen és tervszerűen terjesztette, avagy a levelet többeknek felmutatta. — A Jury a konkrét esetben, szemben eddig elfoglalt álláspontjával (amely szerint már egy hírnév- és hitelrontó levél is megállapíthatja a tisztességtelen verseny fenforgását), azért kívánja a levél terjesztésének igazolását, mert a Jury nézete szerint az esetlegesen egy-két példányban megírt levél egyfelől bizalmas természetű és tartalmú, másfelől, mint ilyen, a kritika korlátainak határán belül mozog. (Bpkam. — Jury 17.604—927.)

36. A külföldi cégér alatt és külföldi kontóban megjelenő hazai készítmények ellen való védekezés a magyar iparnak, nemkülönben a magyar fogyasztó közönségnek, kiváló érdeke. A hazai gyártásnak a mellékcímkeken való feltüntetése nem elegendő. A felek közt nem volt vitás a következő tényállás. Alperes az általa Magyarországon, vagyis belföldön előállított és forgalomba hozott szappan-, puder- és krémáruin és pedig annak úgy a burkolópapírjai, mint magán az árun és tégeyen francia cégnevet, telephelyet tartalmazó címkeket használ, amelynek ellensúlyozására a szappan-papírsomagolás alján, úgyszintén a krémtartály (tégely) alsó lapján „Magyarország számára előállítja és forgalomba hozza: Z. Z.”, világoskék színben tartott szalagcímke alkalmaz. — E tényállásból kétségtelen, hogy az alperes által előállított és forgalomba hozott krém-, puder- és szappan-áruk magyar gyártmányok, amelyeket itt, belföldön állítanak elő és így az alperesi árukon az idegen cégnevek és telephelyek a feltüntetése által alperes oly üzleti eljárást folytat, amely a tisztességtelen versenyről szóló törvény 4. §-ának tiltó rendelkezéseibe ütközik, vagyis fölülte alkalmas arra, hogy az alperesi, belföldön készült áru, külföldi árunak a látszatát keltse. — Igaz ugyan, hogy alperes a csomagolás alján magyar gyártmányra utaló szalagcímkeket alkalmaz, azonban e szalagcímke a választott bíróság nem találja elegetedőnek arra, hogy a megtévesztés lehetősége, az alperesi áruk külföldi származásának a látszata elkerültessek. — A választott bíróság ugyanis ama felfogásának ad kifejezést, hogy a papírszalag egyfelől kevésbé feltűnő helyen van alkalmazva, nem a teljesen francia felírású főcímkén, hanem a csomagolásnak kevésbé szembezőkő alsó részén, másfelől a csomagolásról a kérdéses mellékcímke könnyen leválik, illetve eltávolítható, és így a külföldi származás látszatának elhárítására semmiképp sem alkalmas. Az előadottak szerint a megtévesztésre irányuló szándék, illetve célzat nyilvánvalóan a versenytörvény 4. §-ába ütközik. (Bpkam. — Vál. Bír. 45.155/I—1927.)

37. Külföldi cégnev használatánál az áru gyártásának körülményei a főcímkén jelölendők meg. Az üzleti össze-

köttetés igazolandó. A választott bíróság csak az esetben találta volna megengedhetőnek az egyébként az árú megjelölt francia céggel üzleti összeköttetésben álló alperesnek nevezett külföldi cég nevének és telephelyének feltüntetését, ha alperes a Magyarországon történő előállítását magán a főcímkén ugyanolyan helyen és ugyanolyan nagyságú betűkkel tüntette volna fel. — A választott bíróság figyelmét nem kerülhette el ama körülmény, hogy sajnos, egyes cégek mind nagyobb tömegben árasztják el a piacot oly kozmetikai készítményekkel, amelyek legtöbbször valamely külföldi cégnek felírásával és annak külföldi telephelyének feltüntetésével azt a látszatot keltik, hogy valóban külföldi készítményeket hoznak forgalomba, számolva a közönségnek még mindig erősen meggyökeresedett azon elfogultságával és előszeretettel, amellyel különösen a kozmetikai szakmába vágó cikkeknel a külföldi cikkek iránt viselkednek. — A külföldi céger alatti és külföldi kőntőben a piacot elárasztó hazai készítmények ellen való védekezés a magyar iparnak, nemkülönben a magyar fogyasztóközönségnek is oly kiváló érdeke, hogy az ily versenycikkeknek további forgalombahozatalát a bíróságnak a rendelkezésre álló törvényes eszközökkel azonnal meg kell szüntetnie. Ez a körülmény indokolja az ítéletnek a forgalombahozatal azonnali hatállyal megszüntető rendelkezését. (Bpkam. Vál. Bir. 45.155. II.—1927.)

38. Előző használat a versenytörvény szempontjából. Az üzletkört meghaladó, jóhiszemű előző használat igazolandó és a forgalomba hozatalról való tudomásszerzés lehetősége. A peres felek egyező előadása alapján a választott bíróság megállapítja, hogy felperesek évekként ezelőtt, mindenesetre azonban az alperesi lajstromozást megelőző időben „Eva” jellel ellátott szappanárut és puderárut hoztak forgalomba. Alperes azonban hangoztatja, hogy az előző használat fenforgása esetén is felperesek az előző használatból a maguk javára jogokat nem származtathatnak, mivel ez az előző használat oly szűk körben történt, hogy nem eredményezhette azt a jogállapotot, amely a versenytörvény 9. §-ának alkalmazásához feltétlenül megkívánatlik, nevezetesen azt, hogy az „Eva” jellestől a kérdéses árukkal kapcsolatban a forgalomban a felperesi vállalatot ismerik fel. — A választott bíróság felfogása szerint, ha ugyan a felperesek által történő használat nem is olymért, hogy az az egész ország területére kiterjedt, mindazonáltal a törvény intencióival ellentétben oly irányú döntés, amely szerint akkor, amidőn a választott bíróság meggyőződése szerint a versenytárs áruinak forgalombahozatala alkalmával oly jelzést használ, amely eddig a forgalomban nem szerepelt, továbbá a jelzést szűkebb üzleti körét lényegesen meghaladó módon igyekezett ismertté tenni, ne élvezhesse a tisztességtelen versenyről szóló törvény védelmét oly versenytársakkal szemben, akiknek a kereskedői gondosság kellő kifejtésével módjukban állhatott volna a kérdéses árujelzésnek forgalombahozataláról tudomást szerezni. — Tekintettel arra a körülményre, hogy felperesek az alperesi védjegylajstromozást jóval megelőző időben az „Eva” jellel ellátott krém-, puder- és szappanárut forgalomba hozták, továbbá a kérdéses jelzés ismertté tétele céljából üzletkörüket jóval meghaladó üzleti tevékenységet fejtettek ki, végül felperesek „Eva” jelzésű árukat Budapesten is elhelyeztek, illetve egy budapesti nagy droguista cég árujegyzékében hirdették, a választott bíróság a forgalombahozatal mérvének, nagyságának figyelmen kívül hagyásával a versenytörvény 9. §-a alapján megállapítja az előző használat fenforgását. (Bpkam. Vál. Bir. 45.155. III.—1927.)

39. Az áru „jellegzetes” külsejét védi a versenytörvény, függetlenül attól, hogy a kérdéses (luxus) cikk szabadalom vagy ipari mintaoltalom tárgyát képezi-e. Felperes előadása szerint az általa forgalomba hozott és a forgalmi piacon mint „jellegzetes külsejű”, „Bödi” név alatt ismert és keresett lámpa árujának hű lemásolása a versenytörvény 9. §-ába ütközik, függetlenül attól, hogy vajjon az általa forgalomba hozott lámpaáru szabadalom, avagy ipari mintaoltalom alatt áll-e, vagy sem. — A választott bíróság a per tárgyává tett lámpáknak összehasonlítása útján kétségtelenül megállapította, hogy a kétféle lámpák jellegzetes külsejükre nézve egymáshoz teljesen hasonlóak, különbségeket a kétféle lámpán felfedezni alig lehet. Ennélfogva kétségtelen, hogy alperes olyan lámpákat gyártott, amelyek hasonlóáguknál fogva a vevőközönség megtévesztésére alkalmasak. Ezt pedig úgy a versenytörvény 1. §-a, mint 9. §-a, amely utóbbi tiltja áruknak oly jellegzetes külsejével való forgalombahozatalát, amelynél a forgalomban egy másik versenyvállalatot szoktak felismerni, tilalmazza, minélfogva alpereseket arra kellett kötelezni, hogy a B) és C) alatti rajzoknak és plakátoknak megfelelő lámpák gyártását azonnali hatállyal hagyják abba. — E részben nem volt elfogadható

alperesnek az a védekezése, hogy a felperes lámpái nem állanak mintaoltalom alatt, sem szabadalomként beajstromozva, mert a felperest a teljesen hasonló jellegű lámpák forgalombahozatalával és gyártásával szemben versenytörvény védi, tekintet nélkül arra, hogy felperes az általa forgalomba hozott lámpákat szabadalmaztatta-e, vagy sem, vagy mintaoltalomba részesítette-e és így annak hiánya az elutasításra indokul nem szolgálhat. (Bpkam. Vál. Bir., 239 I.—1927.)

40. Idegen üzleti plakátoknak, nyomtatványoknak verseny céljára történő felhasználását, vagy megsemmisítését, nem rendeltetésüknek megfelelő alkalmazását a versenytörvény tiltja. Felperes panasza tárgyává teszi, hogy plakátját alperes, akivel felperes korábban üzleti összeköttetésben állott, az általa forgalomba hozott, hasonló célú, kivitelű és rendeltetésű áru hirdetésére használta fel, oly módon, hogy a plakátján immár az idegen áru-nevét tartalmazó részét levágta. A vb. arra kötelezi alperest, hogy a felperesi plakátoknak az üzleti helyiségben, avagy annak bármely más úton, üzleti verseny céljából történő felhasználását, alkalmazását hagyja abba. (Bpkam. Vál. Bir. 239. II. 1927.)

41. A „törvényesen védve” („törv. védve”) kitételnek árun, csomagoláson, avagy üzleti nyomtatványokon történő alkalmazása az iparjogvédelmi törvények (szabadalom, védjegy, minta, szerzői jog) által védett jogtárgyakra vonatkozik. A „törv. védve” kifejezés használatával szemben, nem helytálló felperesnek az a vitatása, hogy azt azért használja jogosan, mert őt az utánzatoktól a versenytörvény védi, — mivel ennek a kifejezésnek a kereskedelmi forgalomban és jogban a felperes által kívánt értelmet tulajdonítani nem lehet, amennyiben a „törv. védve” szavak jogi meghatározást jelentenek és pedig azt, hogy az áru szabadalom, ipari minta, szerzői jog, vagy védjegyoltalom alatt áll. (Bpkam. Vál. Bir., 239. III. 1927.)

42. Külföldi cég vezérképviselője magyar versenytárs. Az a körülmény, hogy felperes egy németországi cég gyártmányainak elárúsításával foglalkozik, őt külföldi céggé nem minősíti, amennyiben a magyar bíróság szempontjából csupán a felperes személyadatai, nevezetesen az ő Budapesten bejegyzett kereskedői mivolta, nem pedig az általa képviselt külföldi cég körülményei jöhetnek e részben figyelembe. (Bpkam. Vál. Bir. 239. IV.—1927.)

43. A rituális árucikk nem versenytárs. A hitközség által oltalomba vett áru rituális árucikk, mint ilyen nem versenytárs. A forgalombahozattal kapcsolatos üzleti eljárás ilyenképpen a versenytörvény rendelkezései alá nem vonható. (Bpkam. Jury 4750—1927.)

44. Az alkalmazottak ténykedéseiről a főnök felelősségre vonható. Tanuk vallomása alapján a választott bíróság megállapította, hogy alperes üzletében alkalmazott üzleti segéd egy alkalommal az egyik vevőnek azt mondta, hogy a szóbanforgó árut azelőtt Németországban gyártották, de most már Magyarországon gyártják; a másik vevőnek más alkalommal ugyancsak az üzletben alkalmazott segéd azt mondta, hogy a kért áru már megszünt, azonban teljesen azonosat tud adni; egy harmadik alkalommal ismét egy másik vevőnél alperes nevében és alperes nevére szóló székesfővárosi megrendeléssel felszerelten megjelent egyén, mint a „szóban lévő áru” egyedüli képviselője jelentkezett. Alkalmazottainak ezekért a ténykedéseiről alperest felelősség terheli, mert a főnök felelős azért, amit a nyílt üzlethelyiségében alkalmazott és nevében eljáró üzleti segédje az azon üzletben szokásos kereskedelmi forgalom vonatkozásban tesz, vagy kijelent, továbbá felelős azért is, amit olyan alkalmazottja mond, aki megrendelések gyűjtésére kap tőle megbízást és aki más megrendelőktől származó megrendelésekkel kívánja a főnököt igazolni. Nem fogadható el ennél fogva alperesnek az a vitatása, hogy segédeknek magatartásáért felelősséggel nem tartozik, mert erőszben való felelősségét a kereskedelmi forgalom biztonsága megköveteli. (Bpkam. Vál. Bir. 239—1927.)

45. Az áruk jellegzetes külsejének megállapításánál a magyar piac felfogása irányadó. Az áru jellegzetes külsejének megállapításánál a kérdés súlypontja különösen azon van, hogy a lámpákat a nem vitás tényállás szerint felperes hozta Magyarországon forgalomba, és felperes érvénnyel kéri a választott bíróság védelmét. Tahn vallomásából pedig kitétni, hogy ő a becsatolt mintaárunak megfelelő árukat itt Magyarországon elhelyezni és forgalomba hozni nem tudta, minélfogva alperesek nem védekezhettek jogosan azzal, hogy a szóbanforgó árukat a felperessel szemben más cégek is Magyarországon már forgalomba hozták, hogy tehát azok magyarországi kizárólagos forgalombahozatalának védelmét felperes bírólagon nem igényelheti. (Bpkam. Vál. Bir. 239. V. 1927.)

STEUA

KÖOLAJ KERESKEDELMI RT.
BUDAPEST, V., NÁDOR UCCA 8

TELEFÓN: LIPÓT 994—38 és LIPÓT 994—39

Telep: Csepel
Petróleum=kikötő

Telefón: József 9—86

„Helacit“

Arcszirtalanító

Dr. Földes és Hehs

Budapest, I., Bertalan ucca 26

Margit

készítmények

HUNYADI JÁNOS

Világhírű természetes keserűvíz!

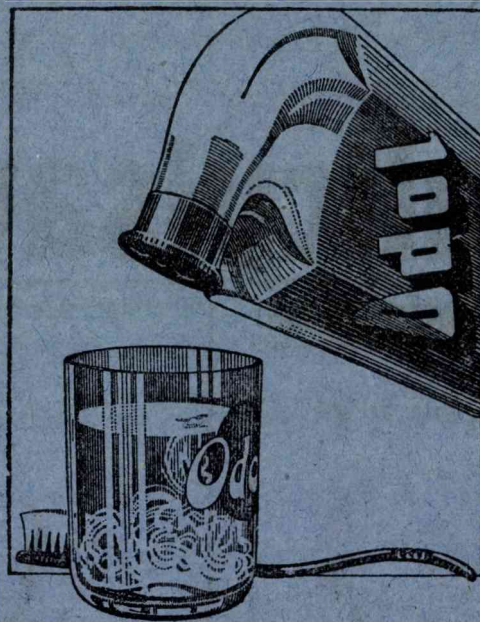
A világ orvosi tekintélyei által ajánlva. Több mint 60

éve egyenlő összetételben kerül a világ minden részében forgalomba. Kiváló gyógyhatású a végbél fájdalmas betegségeinél, székrekedésnél, aranyeres bántalmaknál, vérkeringési zavaroknál, érlelmeszesedésnél. Vértódulás, rheuma, köszvény ellen. A gyomor-, bél-, máj- és epeköbetegségeknél. Elő- és utókezelésre a marienbadi vagy karlsbadi kúránál. Emésztési zavarokat és étvágytalanságot rövidesen helyrehozza.

Rendes adag: reggel éhgyomorra egy pohárral tele, lehetőleg langyosan!

Tulajdonos: Saxlehner András, Budapest

Az egész világ szájvize

KLISÉK

Körner és Laufernél

Budapest, V., Vilmos császár út 64

Telefón: 97—29

Pipereszappan vásárlásánál

a

Klein és Schön

gyártmányokkal

minden igényt

kielégíthet!

Stollwerck Testvérek Rt.

• **CSOKOLÁDÉ** •
• **BONBON** •
• **KARAMELLA** •

Calderoni és Társa

látványtervezés, Budapest V, Vörösmarty
tér 1. szám (Haas-palota) — Telefon: 973—26

Szemüvegek
orrsíptetők és lorgnet-
tek a legjobb kivitelben. Zeiss-
Punktal és Goerz Largon
üvegekkel

Benzintöltőállomás

Telefón: L. 906-15

Pajor László

— Benzin, autólaj, traktorlaj, kenőolaj, gázolaj, petroleum,
gépzsír és egyéb ásványolajtermékek közvetlen importja

Budapest, V. kerület, Váci út 18

Salicylsav-Chinoin

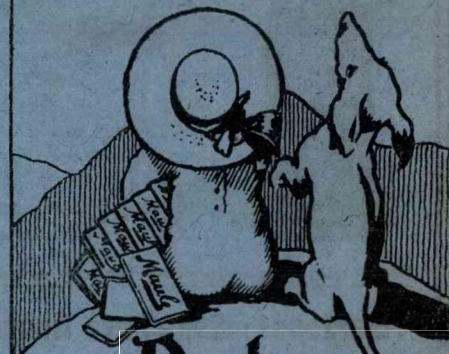
legkönnyebb, leg-
jobb, legolcsóbb.
Minden tekintetben
kiállja a külföldi
készítmények-
kel a versenyt.

TÖRLEY
PEZSGŐ

Meinl-kávé

Mauls

Dreher
Csokoládé

THE BAEDER'S
PARFUMERY CO. LIMITED

Újpest, Erzsébet ucca 2—4. szám

Gyárt:
Illatszereket,
pipereszappanokat,
kozmetikai cikkeket

Telefón: Lipót 919—60 és 986—97

UJSAGÜZEM Rt. Budapest, VIII, Rökk Szilárd u. 9.

Üzemvezető: Puskás István.